

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Karol Weitz

w sprawie ze skargi W. M. o wznowienie postępowania
w sprawie z powództwa E. K. przeciwko W. M.
o zapłatę,
zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 12 marca 2015 r., sygn. akt I ACa .../14,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 stycznia 2017 r.,
zażalenia skarżącej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 24 lutego 2016 r., sygn. akt I ACa .../15,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny w [...] odrzucił na podstawie art. 410 k.p.c. skargę pozwanej o wznowienie postępowania uznając, że nie istnieje w rzeczywistości wskazana podstawa wznowienia określona w art. 404 w zw. z 403 § 1 pkt 2 k.p.c. z tej przyczyny, że powołany wyrok Sądu Rejonowego z dnia 2 lutego 2015 r. sygn. IV K ...14 nie pozostawał w funkcjonalnym związku z rozstrzygnięciem w sprawie wznowianej, bo dokument stanowiący przedmiot czynności wykonawczej przestępstwa z art. 270 k.k., za które został skazany powód, nie był w ogóle zaliczony w poczet dowodów. Stwierdził również, że skoro pozwana w wydanym wyroku karnym upatruje możliwości dokonania odmiennej oceny dowodów, to zastosowanie mogłaby mieć podstawa wznowienia określona w art. 403 § 2 k.p.c., jednak brak jest przesłanki niedostępności dla strony tego środka dowodowego skoro wyrok ten uprawomocnił się przed zakończeniem postępowania apelacyjnego a pozwana o tym wiedziała.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwana, nie zarzucając naruszenia żadnego przepisu postępowania, wniosła o jego uchylenie. Wywiodła, że odpis wyroku w sprawie karnej otrzymała dopiero w dniu 6 maja 2015 r. i w tym momencie ujawniła się podstawa do złożenia skargi. Dowód ten miał w sprawie istotne znaczenie, bo na podstawie sfałszowanej umowy powód uzyskał szereg zaświadczeń o wpłatach od dewelopera, które stanowiły podstawę zasądzenia uwidocznionych w nich kwot od pozwanej, a nadto na jego podstawie uwiarygadniał swoje żądania finansowe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Prawidłowe jest stanowisko Sądu Apelacyjnego, że wskazany w skardze art. 404 k.p.c. nie stanowi samodzielnej podstawy wznowienia, zawiera bowiem jedynie konieczny warunek żądania wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 1 pkt 2 k.p.c.

Artykuł 404 w zw. z art. 403 § 1 pkt 2 k.p.c. nie ma zastosowania, gdy podstawę wznowienia stanowi twierdzenie, że wyrok został oparty na dokumencie podrobionym lub przerobionym, bo wówczas podstawę wznowienia stanowi art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c. Ta podstawa ma więc zastosowanie skoro wskazanym przez

pozwana wyrokiem karnym powód został skazany za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. Podana w skardze podstawa wznowienia określona w art. 403 § 1 pkt 2 w zw. z 404 k.p.c. ma natomiast zastosowanie wówczas, gdy wyrok został uzyskany za pomocą przestępstwa przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, w szczególności unormowane w art. 228 k.k., 231 k.k., 233 k.k. czy 245 k.k. Niemniej jednak zarówno dokument podrobiony lub przerobiony objęty wyrokiem karnym jak i przestępstwo przeciwko wymiarowi sprawiedliwości stwierdzone takim wyrokiem muszą mieć istotny wpływ na ustalenie podstawy faktycznej i pozostawać w związku przyczynowym z treścią rozstrzygnięcia sądu. Dokument, który złożył powód przy piśmie procesowym z dnia 10 października 2010 r., objęty treścią skazującego wyroku karnego, w ogóle nie został zaliczony w poczet materiału dowodowego wobec oddalenia wniosku dowodowego powoda postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 7 listopada 2013 r., a podstawy rozstrzygnięcia Sądu nie stanowiły zaświadczenia uzyskane na jego podstawie przez powoda od dewelopera, lecz dowody wpłat dokonane w urzędzie pocztowym. Dodać trzeba, że nie jest rzeczą sądu poszukiwanie w twierdzeniach skargi wszystkich możliwych podstaw wznowienia postępowania, zwłaszcza jeżeli niektóre z nich powoływane są „z ostrożności procesowej” i w żaden sposób nie umotywowane.

Zgodnie z art. 410 § 1 k.p.c. sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisane terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie. Jak przyjęto w orzecznictwie Sądu Najwyższego, skarga o wznowienie postępowania nie opiera się na ustawowej podstawie w rozumieniu tego przepisu zarówno wtedy gdy przytoczona w niej podstawa nie odpowiada wzorcowi którejkolwiek z podstaw wznowienia (art. 401, 401¹ i 403 k.p.c.) jak i wówczas, gdy podstawa ta odpowiada wprawdzie temu wzorcowi, lecz w sposób oczywisty w rzeczywistości nie wystąpiła (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 2012 r., I CZ 35/12, nie publ.). Wbrew twierdzeniom skarżącej, nie zachodzą żadne wątpliwości co do tego, że z powyższych przyczyn, wskazana przez skarżącą podstawa wznowienia oparta na art. 404 w zw. z art. 403 § 1 pkt 2 k.p.c. w rzeczywistości nie istnieje.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

